

това и този родъ на черниците са предпочитани отъ прочіите за разсаждане въ черничувеніте планкѣтаціи (дѣтаѣци).

Отъ испытѣваніето е познато, че въ черниците що са израсли отъ сѣме, вѣжкѣашніѣтъ имъ видъ на листа са измѣнава, и заради това избиратъ още отъ разсадняка тѣа що иматъ широки и гладки (безъ зѣби) листа, и ги разсаждатъ въ дѣтаѣциите си.

Въ работа е испытано че сичките черници що иматъ малки и разразани листа (майданосъ-ѣпракѣи) като са ѣтрѣжатъ съ трѣонахъ отъ дѣното или и по високо, послѣ що то израстатъ клоните даватъ голѣми и цѣли листа. Това сѣщото са прави и съ рѣсачките черници, които изведнажъ си промѣнатъ рѣсата и листа.

За подмладяването на старите и совсѣмъ нерязанните дебели черници.

Дебелите и расклонаните черници даватъ малко и дрѣвѣнѣ листѣ, и много мѣчно се вѣржатъ. За да са подмладѣтъ такива черници, требова преди да трѣгне мѣзгѣта, да са изрѣжатъ съ трѣона сичките надъ калѣма клони тѣи, що то долните да са по високи отъ горните надъ себѣ си като кога пѣснатъ младоцы да са не упиратъ единахъ въ дрѣги. Послѣ малко време, ще израстатъ много младоцы, на всѣкой клонѣ ако са дебел, оставатъ са отъ три до петъ младоцы, по прави и по пѣли, а дрѣгите са изрѣзватъ съ ножчето.